

Daugavas Vanagu ASV projekts “Ziedosim 100” atbalsta 200 Latvijas bērnus

Pirms gada Daugavas Vanagi ASV (DV ASV) izveidoja projektu “Ziedosim 100” ar mērķi atbalstīt 100 Latvijas trūcīgus bērnus un bāreņus Latvijas simtgadē. Izskanēja aicinājums ASV latviešiem ziedot \$100 šim svētīgajam mērķim, cerot sasniegt \$10,000 ziedojumos.

DV ASV zemes valde nolēma, ka šo projektu realizēs izdales braucienā, kur trimdas jaunieši personīgi apciemos un atbalstīs 100 Latvijas bērnus tieši Latvijas simtgadē. Šī gada vasaras beigās bija ienākuši \$7,000 ziedojumos, tad nākamajos mēnešos notika brīnums – kopumā saziedoja \$22,000 no DV ASV nodaļām, draudzēm un indivīdiem. Kopumā mēs varējām atbalstīt 200 bērnus! Milzīgs paldies visiem ziedotājiem! Saziedotie līdzekļi tika 100% izlietoti bērnu vajadzībām.

Sazinājāties ar sociālajiem dienestiem Latvijā un precizējām visvairāk vajadzīgo atbalstu. Saprātām, ka visvairāk atbalsts nepieciešams trūcīgiem bērniem (tai skaitā daudzbērnu ģimenēs un audžuģimenēs). Mazāk vajadzības bija bērnunamos, uzzinājām, ka tur derētu kāda kopīga dāvana/atbalsts.

Ko tad dāvināsim bērniem? Ideja atklājās sakarā ar to, ka izdale plānota Latvijas simtgadē, novembrī, un ka Latvija ir ziemeļu valsts. Atbalstā galvenokārt ietilpa ziemas virsjakas, ziemas zābaki un skriešanas apavi. Bērnus, kurus atbalstījām, ieteica sociālie dienesti, labdarības organizācijas un lauku skolas.

No 19. līdz 23. novembrim mūsu izdales komanda Latvijā, 13 punktos 4 Latvijas novados un Rīgā, izsniedza atbalstu un pavadīja pusotru stundu katrā punktā, esot kopā ar Latvijas bērniem. Izdales bija iepriekš saplānotas un notika sociālajos dienestos, bērnunamos, bērnu un ģimeņu atbalsta centros un labdarības organizācijās. Izdales komandā sastāvēja: projekta vadītājs mācītājs Dāgs Demandts (Mineapole, ASV), projekta vadītāja palīdzēja Aina Budrēvica (Toronto, Kanāda), Katrīna Tauriņa (Toronto, Kanāda), Vanesa Putniņa (Mineapole, ASV), Ineta Gritāne (Viļāni, Latvija), Rūdolfs Beitāns (Viļāni, Latvija). Ineta un Rūdolfs abi no Latvijas Vanagiem. Atbalstā ietilpa 63 ziemas virsjakas, 68 ziemas zābaki, 27 botes, Zvaigzne ABC dāvanu kartes un Laimas “Krējuma” šokolādes tāfeles, 5 stipendijas LV audžu ģimenēm un centram “Marta”, velo trenāžieris un galda spēles Lejasstrazdu bērnunamam, projektors un ekrāns bērnu atbalsta centram “Roku rokā” Rīgā, un dāvanu kartes 100 EUR vērtībā vienam leģionāram un vienai simtgadniecei.

Mūsu izdales maršruts un programma bija intensīva. Katrā punktā klātesošos iepazīstinājām ar projektu, ar komandu, stāstījām par DV ASV vēsturi un darbību. Lūdzām arī, lai katrs bērns, viņu vecāki, visi klātesošie dalās ar vienu lietu, ar ko lepojas, esot latvietim. Lietas, ko cilvēki minēja: Latvijas daba, folklorā, dziesmas, valoda, himna, bērni, nākotne un daudz kas cits. Tad pateicāmies, noskaitījām lūgšanu, Tēvreizi un nodziedājām “Dievs, svētī Latviju!” Tad, lai izkustētos, spēlējām kādu spēli, kam sekoja šķēršļu gājiens, kur bērni piedzīvoja/dzirdēja par to, ar ko Latvija lepojas. Bērni iepazīs ar lietām, kuras ir latviešu izgudrotas, kā piemēram: VEF-Minox, Laimas šokolāde, džinsu materiāls, Latvijas mikroautobuss RAF Latvija, koraļļu pili un Arvīdu Blūmentālu – krokodīlu mednieku. Mūsu izdales komandas dalībnieks Rūdolfs Beitāns stāstīja par florbolu, sportu, kuru viņš jau vairākus gadus spēlē. Tad, atkarīgi no telpām, katrā vietā vai nu uzspēlējām vienu prāta asināšanas spēli par Latviju vai florbola spēli. Tad bijām gatavi izsniegt atbalstu bērniem. Mums bija papildus izmēri līdzīgi gadījumā, ja kādam bērnam nederēja sagādātā prece. Visas ziemas jakas, zābakus un skriešanas apavus iegādājāmies veikalā “Sportland”. Preces, ko dalījām, bija arī ļoti augstas kvalitātes. “Sportland” un īpaši veikala vadītājs Māris Šteinbergs mums ļoti daudz palīdzēja izpildīt visas bērnu vajadzības. Paldies “Sportland”!

Mūsu izdales maršruts sākās pirmdien, 19. novembrī, agri no rīta, kad sākām sagatavošanās darbus DV pārstāvniecībā Rīgā, kur arī atbalstījām 3 audžuģimenes, katrai \$250 eur stipendija un 3 bērniem ziemas apģērbs. Tad devāmies uz latviešu leģiona karavīru Brāļu kapiem Lestē, kur apskatījām kapus. Pēc kapu apskates devāmies uz Saldu, kur bija mūsu pirmā izdale. Saldū mums arī piedāvāja Laima un John Dingley no Minepaules, un Daniēls Godiņš, kurš daudz palīdzēja pirms projekta ar organizatoriskiem darbiem. Katrā vietā atbalstījām starp 10 un 15 bērniem. Vakarā nakšņojām Lejasstrazdu bērnu namā, kur pavadījām laiku, spēlējot galda spēles ar bērniem. Nākamajā rītā, otrdien, 20. novembrī, atbalstījām Dobeles novada bērnus, kā arī apsveicām leģionāru Laimoni Ezergaili, kuram palika 95 gadi 18. novembrī. Pēc izdales mums bija mazliet laiks apskatīt Jelgavu – pili, Kurzemes hercoga kapenes, uzkāpām Trīsvienības baznīcas tornī. Pēcpusdienā rīkojām izdali kafējnīcā “Zemnieku cienasts”, kur sadarbojāmies ar labdarības organizāciju “Biedrība Tuvu”, kur atbalstījām 10 bērnus. Vakarā nakšņojām pie Lietuvas robežas netālu no Neretas. 21. novembra rītā atbalstījām bērnus Viesītē, kur arī uzspēlējām florbola spēli. Pusdienas baudījām Sunākstes pamatskolā un sekoja izdale 10 trūcīgiem skolas bērniem. Vakarā noturējām svētbrīdi Varakļānu luterāņu baznīcā, kur kalpoja mācītājs Dāgs un draudzes mācītājs Guntars Paeglis, sekoja izdale. Draudze bija mums arī sagādājusi latviskas vakariņas. 22. novembra rītā atbalstījām bērnus Ludzā, kur mūsu komandu arī apsveica Daugavas Vanagu centrālās valdes priekšsēdētājs Gunārs Spodris un Ludzas novada domes priekšsēdētājs Edgars Mekšs. Pēc izdales apskatījām Ludzas lielo sinagogu, savā laikā Ludzā bija 4,000 jūdi un tā bija pazīstama kā Latvijas Jeruzāleme. Tad ceļš veda gar Latvijas lielāko ezeru Lubānu, kur uzkāpām bakā. Sekoja pusdienas vietējā ēdnīcā un tad izdale, kur tika atbalstīti 15 bērni. Izdalē Lubānas draudzes mācītājs Reinis Bikše teica lūgšanu un svētības vārdus. Mācītājs Reinis dalās ar divām atziņām. Pirmā atziņa: “Tuvākais ne vienmēr ir fiziski tuvākais cilvēks, bet gan tas, kura sirdī ir mīlestība. Mīlestība pārvar neticamus attālumus un piepilda neiespējamo. Otrā atziņa atnāca brīdi, kad redzēju lielo prieku pusaudžu acīs par jaunu un stilīgu jaku vai apaviem. Lubānā un Madonā viņi varētu dabūt lietotas, labas jakas, bet saņemt stilīgu jaku un apavus ir ļoti nozīmīgi pusaudžu vecumā.” Vakarā atbalstījām 10 invalīdu bērnus Madonā, Madonā vairums bērni nevarēja ierasties, toties vecāki bija atnākuši un aktīvi piedalījās prāta asināšanas spēlē. Vakarā pavadījām mazā mājiņā Gaiziņkalna pakājē un nākamajā rītā, 23. novembrī, komanda uzkāpa Gaiziņkalnā ar Latvijas simtgades karogu. Nākamajā pieturā bija Taurene, kur tika atbalstīti 15 bērni. Tad ceļš veda uz Rīgu, kur pietājamies “Sportland” veikalā, lai pateiktos veikala vadītājam par lielisko sadarbību. Priekšpēdējā pieturā bija ļoti īpaša, apciemojām simtgadnieci Veltu Aukoni Rīgā, kurai palika 100 gadi 17. novembrī. Tur baudījām sarunas, kafijas tasi un kopīgi noskaitījām lūgšanu, Velta arī saņēma svētību. Mūsu pēdējā pieturā bija bērnu atbalsta centrs “Roku rokā”, kur pirmo reizi lietojām uzdāvināto projektoru, kas sagādāja bērniem lielu prieku, spēlējot prāta asināšanas spēli. Bērni mums nodziedāja divas dziesmas. Šeit mēs arī atstājām visas papildus vienības un florbola nūjas, lai tās tiktu bērniem. Noslēdzām projektu vakariņās “Lido” restorānā, kur dalījāmies piedzīvotajā. Visi secinājām, ka bērni, kuri saņēma atbalstu, bija tik ļoti iepriecināti un, galvenais, ka tas tika izdarīts personīgā veidā, satiekot bērnus. Uzsvars bija uz Latvijas simtgadi, tas atstāja savu sēklu gan bērnos, gan arī pieaugušajos.

Sekos iegūtā pieredze un atmiņas no izdales komandas.

Aina: Bija liels gods un prieks piedalīties šajā labdarības projektā. Ir tik svarīgi, ka mēs, latvieši ārpus Latvijas, turpinām atbalstīt Latvijas latviešus, it īpaši tos, kuriem ir grūtāki dzīves apstākļi, un tādu ir daudz. Nedēļu pavadot, braukājot pa Latvijas laukiem un pilsētām, atkal apjēdzu, cik sirsnīgi, pateicīgi un devīgi ir latvieši, un cik skaista ir mūsu brīvā Latvijas tēvzeme. Tajā pašā laikā arī ir visādi izaicinājumi, kuri ietekmēs Latvijas un latviešu nākotni, šiem izaicinājumiem mums kopīgi vajadzētu vērst lielāku vērību.

Ineta: Šis labdarības brauciens un jauniepaazītie cilvēki ļāva man saskatīt vēl vienu bagātību, ar ko es ļoti lepojos, taču līdz šim ne pavisam to tiku izjutusi un novērtējusi. Tie ir mūsu trimdas latvieši. Tie ir visur un to ir tik daudz! Neticami, ka caur vairākām paaudzēm šis latviskums un ticība Latvijai neizzūd. Patiesi apbrīnoju cilvēkus, kas, dzīvojot ļoti, ļoti tālu no savas sapņu zemes, tik pasaules mērogā ievērojamās valstīs, spēj saglabāt savu identitāti, kopt un saudzēt tradīcijas, palīdzēt latviešiem, kas nav devušies prom un patiesi mīlēt savas tautas saknes. Zināmi gadījumi, kad Latvijas iedzīvotāji ne līdz galam novērtē un atzīst savu zemi, kurā dzīvo. Un šie cilvēki vēl jo vairāk liek apbrīnot mūsu trimdas latviešus, kas ir pilnīgs pretstats. Pateicoties mūsu tautiešiem, Latvija nav nemaz tik maza, kā mums visiem šķiet. Mēs esam stipri! Dievs, svētī Latviju!

Rūdolfs: Esmu lepns par tiem pušiem, leģionāriem, kuri toreiz Kurzemes cietoksnī atstāja savas dzīvības un sevi nežēloja tāpēc, lai dotu iespēju desmitiem tūkstošiem latviešu izglābt sevi, savas ģimenes un doties piespiedu bēgļu gaitās projām no padomju okupācijas, bet tajā pašā laikā arī no dzimtās zemes Latvijas.

Vanesa: Pabeidzot “Ziedosim 100” izdali Latvijā, es mēģināju izvērtēt, kurš brīdis izdalē man atstāja vislielāko iespaidu, bet tad es sapratu, ka viss šis brauciens bija viens liels dzīves piedzīvojums, kurā bija tik daudz mīlestības, devīguma un mācības. Katrā no izdales punktiem mēs satikām cilvēkus, kuri dalījās ar savām izjūtām par Latviju un ko viņiem nozīmē būt latviešiem. Dzirdētais man lika vēl vairāk novērtēt Latvijas kultūru un cilvēkus, kuri dzīvo Latvijā. Šī brauciena laikā es saskāros ar dažādām emocijām, gan priecīgām, gan nopietnām. Visumā šis bija viens no maniem iespaidīgākajiem dzīves momentiem. Esmu priecīga, ka biju daļa no šīs izdales grupas un mēs kopīgi izbaudījām šo dzīves piedzīvojumu.

Katrīna: Man bija ļoti nozīmīgi, cik liels prieks bija bērniem saņemt to, ko mēs viņiem iedevām – arī redzot, cik ļoti daudz viņiem to vajadzēja, jo viņiem tie zābaki/jakas, ar kuriem viņi ieradās, vairāk nebija labas/derīgas. Šī bija tik emocionāla nedēļa, labāk saprotot, kā dažiem šiem bērniem bija ikdienas dzīves. Un mēs tikai viņus iepazīnām dažu stundu laikā. Man arī būs ļoti labas atmiņas no mūsu komandas, un ka mēs palikām par tik labiem draugiem tik īsā laikā. Tas man vienmēr paliks atmiņā! Arī – dzirdot visu to, ar ko bērni (un vecāki) lepojas par Latviju – par himnu, dabu, brīvību, tradīcijām, Gaismas pili utt., sapratu, ka tas gan bērnos, gan mūsos atstās mūžīgu iespaidu.

Kā projekta vadītājs vēlos pateikties izdales komandai, kura strādāja garas stundas, neatlaidīgi ar sirdi un dvēseli, lai šis projekts izdotos tik ļoti svētīgi. Labāku komandu nevarētu iedomāties!

Šis projekts bija mīlestības pilna dāvana no DV ASV Latvijai Latvijas simtgadē.

Daugavas Vanagi, sasauksimies! Dievs, svētī Latviju! Mācītājs Dāgs Demandts

Projekta “Ziedosim 100” logo, kuru izveidoja grafikas dizainere Evija Godiņa. Liels paldies, Evija!